

Выходзіць
з 20 снежня
1945 года

Трэці рэгіянальны фестываль самадзейнага мастацтва "Парубежжа" прайшоў у Крычаве. На яго прыехалі самадзейныя фальклорныя калектывы Беларусі і Расіі. Цёпла прымалі гледачы выступленне артыстаў крычаўскага ансамбля "Вітанне" і расійскага ансамбля "Калінка" Раслаўскага Дома культуры Смаленскай вобласці.

НА ЗДЫМКАХ: удзельнікі расійскага ансамбля "Калінка" Насця Сянкава і Расіслаў Арлоў; спяваюць самадзейныя артысты Мілаславіцкага сельскага Дома культуры Аляксандр Пукілаў і Міхаіл Дуктаў.

Фота
Валерыя БЫСАВА.

Навіны

Студэнты абмяркоўваюць перспектыву

Робочая група па пытаннях экалагічнай адукацыі пры Альянсе глабальнага ўстойлівага развіцця праводзіць дзве сесіі маладзёжнага саміта па пытаннях навакольнага асяроддзя (У.Е.С.), якія прайдуць у італьянскай горадзе Браунольда. Першая сесія адбудзецца з 14 па 28 ліпеня, другая — з 18 жніўня па 1 верасня 2001 года.

Альянс глабальнага ўстойлівага развіцця — гэта партнёрства ўніверсітэтаў, у якое ўваходзяць Масавыя сеткі тэхналагічных інстытутаў, Швейцарскі федэральны тэхналагічны ўніверсітэт, а таксама Універсітэт Токіа.

Першы такі саміт адбыўся летам мінулага года. Пасля паспяховага правядзення саміта, у якім узялі ўдзел студэнты з 12 краін свету, было прынята рашэнне аб павелічэнні яго праграмы да двух сесій.

Удзельнікі саміта, які ўтрымліваў у сабе элементы акадэмічнага семінара і летніка, чакаюць лекцыі і семінары, прысвечаныя пытанням навакольнага асяроддзя. У рабочых групах будуць вывучацца асобныя сітуацыі, што будзе садзейнічаць набліжэнню і выхаванню беражлівага стаўлення да навакольнага асяроддзя. Адбудзецца форум, на якім пройдзе абмеркаванне ролі навуцы, прамысловасці і грамадскіх інстытутаў ва ўстойлівым развіцці і ахове навакольнага асяроддзя.

Да ўдзелу ў саміце У.Е.С. запрашаюцца студэнты апошніх курсаў навучання і аспіранты ўсіх галін ведаў. Асноўны патрабаванне да удзельнікаў: добрае веданне англійскай мовы і цікавасць да пытанняў устойлівага развіцця і аховы навакольнага асяроддзя.

Атрымаць дадатковую інфармацыю і запісацца ўдзельнікам у ўдзеле можна на старонцы саміта <http://global.sustainability.org>. Акрамя зваротку неабходна прадставіць эсэ, якое б тлумачыла намер удзелу ў У.Е.С., а таксама тое, чым завяцьце можа быць карысным на саміце.

Рон САФРОНАЎ.

Усё — на еўрапейскім узроўні

Надаўна дэлегацыя Беларускага дзяржаўнага эканамічнага ўніверсітэта наведвала з афіцыйным візітам Рэспубліку Польшчу. Яна павінна ў трых польскіх вышэйшых навучальных установах: у самай прэстыжнай ВНУ краіны — Варшаўскім эканамічным ўніверсітэце, Познанскім эканамічным ўніверсітэце, а таксама ў Нейзхавскай вышэйшай школе фінансаў і эканомікі ў Беластоку, з якой у БДЭУ заключаны дагавор аб супрацоўніцтве.

Падчас візіту рэктар БДЭУ прафесар Р.М.Карска падпісаў пагадненні з рэктарам Варшаўскага і Познанскага эканамічных універсітэтаў, у адпаведнасць з якімі будзе дамоўлена аб пачатку актыўных двухбаковых адносін.

У цяперашні час акцэнт зроблены на кааперацыю паміж факультэтам эканомікі і кіравання гандлем БДЭУ і факультэтам таварнага гандлю Познанскага эканамічнага ўніверсітэта. У межах супрацоўніцтва прадугледжаны абмен студэнтамі (група студэнтаў у складзе шасці чалавек пройдзе стажыроўку адпаведна ў Познані і ў Мінску), абмен аспірантамі (месячнае знаходжанне ва ўніверсітэце-партнёра). Ёсць на момант таксама правядзенне сумесных даследаванняў па актуальных праблемах і друкаванне навуковых артыкулаў вучоных двух універсітэтаў ва ўніверсітэцкіх выданнях.

Надзея ФІЛІМОНАВА,
металыст Навукова-металургічнага цэнтру
вучэбнай кнігі і сродкаў навучання
Міністэрства адукацыі.

Пра што б хацелася сказаць
на II з'ездзе настаўнікаў
Рэспублікі Беларусь

Педагог — галоўны носьбіт культуры

Святлана Дормаш, загадчык кабінета выхаваўчай работы Мінскага гарадскога інстытута павышэння кваліфікацыі:

— У нашым грамадстве адбываюцца карэзісныя сацыяльна-эканамічныя пераўтварэнні. Шырокі паток інфармацыі, часам негатыўнага з'явы рэаіснасці, супярэчлівасць асобных ідэй і тая палітычная, эканамічная барацьба, што разварочваецца літаральна на вачах сучасных школьнікаў, ускладняюць і прад'яўляюць больш высокія патрабаванні да навучання і выхавання падрастаючага пакалення. Асабліва абвастрылася апошнім часам праблема выхаванасці вучняў, розка панізіўся агульны ўзровень іх культуры.

Культура школьніка — адзін з галоўных паказчыкаў яго выхаванасці. Але каб павысіць ён да належнага ўзроўню, сам педагог-выхавальнік павінен быць носьбітам высокай культуры. У гэтым сэнсе пошук новых падыходаў у выхаваўчай рабоце з вучнямі — запатрабаванне часу.

Сёння, мяркую, педагог павінен пераасэнсаванне ўсю сваю працу з дзецьмі, па-іншаму пабудаванне сваёй узаемадзейнасці з імі: вызваліцца ад штампаваных, аўтарытарнага навязвання ўласнай думкі, паспешліваці ў асуджэнні таго ці іншага ўчынку дзіці. Без шчырасці, павагі, добразычлівасці, адкрытасці ў адносінах настаўніка і вучня не наладзіцца сапраўдны дыялог, узаемны, які здольны

дабратворна ўплываць на фарміраванне характару маладога чалавека.

Апошнім часам у навучальных установах актыўна набірае мом псіхалагізацыя выхаваўчай работы. З вучнямі праводзіцца спецыяльныя заняткі накіптал "Сам-насам з сабою", тэсціраванне, псіхалагічныя практыкумы, кансультацыі і інш. Усё гэта дапамагае дзецям у самавыхаванні, а класнаму кіраўніку — больш глыбей пазнаць свайго выхаванца і на аснове гэтых ведаў праводзіць карэкцыю яго паводзінаў.

Адна з галоўных прычын нізкага ўзроўню выхаванасці школьніка — недахоп элементарных ведаў. Таму ў школе павінны быць уведзены ўрокі этыкі і этыкету. Яны могуць праводзіцца, напрыклад, у выглядзе школьнага этычнага тэатра, лекторыя для бацькоў, "Этычнай граматыкі" для вучняў.

Аднак перш-наперш педагог-выхавальнік павінен быць высокакультурным чалавекам, каб сваім ладам жыцця, словамі, думкамі, ўчынкамі, узаемаадносінамі быць прыкладам для дзяцей. Культурна не ўнікае на пустым месцы, яна выхоўваецца і развіваецца ў спрыяльным культурным асяроддзі. Такім асяроддзем павінна стаць школа, а носьбітамі высокай культуры — педагогі.

Падрыхтавала
Ірына КУЛІКОЎСКІХ.

Канферэнцыі

Лідэрства ў новым тысячагоддзі

У нядзелю ў Чэхіі пачынаецца Міжнародная канферэнцыя па маладзёжным лідэрстве. 160 студэнтаў з усяго свету з'явіцца, каб правесці тыдзень у абмеркаванні праблем лідэрства ў новым тысячагоддзі.

На гэтым унікальным мерапрыемстве студэнты атрымаюць інфармацыю па праблемах палітыкі, эканамічнага, міжнародных адносін і бізнесу. У межах канферэнцыі пройдуць заняткі-тульні, якія імгненна пасяджэнні Савета Бяспекі ААН, умоўнага парламента на базе Сусветнай гандлёвай арганізацыі, а таксама Міжнароднага трыбунала па ваенных злачынствах у Гааге. Некаторыя ўвагі будзе нададзена і сусветнаму рынку каштоўных папер. Перад удзельнікамі канферэнцыі выступяць запрошаныя лектары — вучоныя і палітыкі. Акрамя гэтага, студэнтаў прымуць у некалькіх замежных амбасах і на радыё "Свабода".

Рон САФРОНАЎ.

Абмяркоўваем праект маральнага кодэкса педагога

Актуальна, сучасна

Я вельмі рады, што "Настаўніцкая газета" (№ 62 за 5 чэрвеня 2001 г.) падтрымала Рэспубліканскае педагогічнае таварыства і наладзіла праект "Маральнага кодэкса педагога". Унікае пытанне, чаму з такой ініцыятывай выступіла педагогічнае таварыства, а не Міністэрства адукацыі?

Калі гаварыць увогуле, дык гэта сучасна, актуальна і вельмі важна! Бо "школа павінна быць не толькі ааісам маральнасці ў нашым духоўна эразіраваным грамадстве, але і лакаматывам, які павінен выцягваць яго з багня нахабства, п'янства, наркаманіі, прастытуцы, фізічнага і духоўнага насілля".

У той жа час лічу неабходным заявіць, што "Кодэкс гонару педагога" гучыць больш узвышана. Мяркую, што пункты 5-8, 9-12 праекта дублююць адзін аднаго. Уношу свае прапановы і карэкціроўкі. Пункты 1-3 падтрымліваю.

Пункт 4 прапаную сфармуляваць карэй: "Дабівацца трывалася поспеху ў навучанні, выхаванні і развіцці кожнага школьніка".

5.6. Любіць і паважаць тых, каго навучаем, пастаянна класіфікацыя пра ўмацаванне іх здароўя. Быць сапраўдным інжынерам чалавечай душы.

7.8. Паважаць гісторыю і традыцыі педагогікі. Падтрымліваць апраўданы практыкай наваствары і тэхналогіі. Памятаць, што настаўнік толькі тады адпавядае свайму прызначэнню, пакуль вучыцца.

9. Перафармулюю А.П.Чэхава, я хацеў бы сказаць так: "У настаўніка ўсё павінна быць прыгожым — і душа, і здзенне, і думкі, і ўчынкі".

10. Быць прыкладам і прапагандыстам здаровага ладу жыцця.

11.12. Ствараць у педагогіцы псіхалагічны камфорт, атмасферу творчага супрацоўніцтва, узаемаўважання і ўзаемадапамогі. Умацоўваць аўтарытэт навукальнай установы, у якой працуеш.

Спадысяю, што наша "НГ" атрымае шмат канкрэтных прапаноў, а канчатковую рэдакцыю "Маральнага кодэкса педагога" прыме з'езд настаўнікаў. Асаблівай увагі патрабуе наша маладое пакаленне — студэнты розных педагогічных навучальных устаноў. Няхай "Кодэкс гонару" будзе для іх прапусковым білетам для здачы дзяржаўных экзаменаў. Нельга студэнтам, якія здзяйсняюць амаральныя ўчынкі, даваць дыплом педагога.

Апошнее. Калі адродагаванне кодэкс пачне дзейнічаць, хацелася б, каб рэкамендацыйным дакументам Міністэрства адукацыі ён атрымаў хваі і неўжою фінансавую падтрымку. Бо так хочацца верыць у духоўнае выхаванне нашага грамадства. Безумоўна, многіх праблем не вырашыць, калі мы застанемся на жабрацкіх пачы і паловай праінтэх фінансавання адукацыі. Зноў-такі — "за дзяржаўны крыўдні".

Геннадзь ФАСТАВЕЦ,
настаўнік акцыябаскай сярэдняй школы №3
Гомельскай вобласці.

Дзяржаўнае пытанне

Прыватныя ВНУ: ад світання да росквіту

Сёння цяжка ўявіць існаванне рынку адукацыйных паслуг без прыватнага сектара. 28 працэнтаў усіх ВНУ краіны — прыватныя. У іх вучацца 36 тысяч студэнтаў (12 працэнтаў ад усяй колькасці). І ўжо не стаіць пытанне: быць ці не быць прыватным ВНУ. Бо вядома, што інтэлектуальнае базае чалавека залежыць не ад таго, якую ўстанову ён скончыў, а ад таго, якую надрыхтоўку ён атрымаў. А таму сёння пытанне гучыць па-іншаму: якім быць прыватным ВНУ?

Менавіта пра гэта і ішла гаворка на выязным пасяджэнні Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па адукацыі, культуры, навуцы і навукова-тэхнічным прэгрэсе. Разам з парламентарыямі ў прыватных адукацыйных установах Мінска павывала і наш карэспандэнт.

Нядаўна прыватныя ВНУ пачалі спраўляць дзесяцігадовыя юбілеі. Не ўсе вытрымалі выпрабаванні — з двух дзесяцігоддзяў прыватных ВНУ на першым этапе сёння засталася дзевянаццаць. Але гэта ты, каго цікавіць не імгненны поспех і не прыбытак, а хто глядзеў у будучыню, ствараў матэрыяльную базу, прафесійныя калектывы і добрасі ім.

На першым этапе было вельмі няпроста. Ён праходзіў у неадстаткова забяспечаным прамысловым полі.

Калі рантам некаторыя з іх пачалі закрывацца (адны — па фінансавых прычынах, іншыя — па рашэнні дзяржаўных органаў кіравання), пачалася актыўная барацьба кіраўнікоў прыватных ВНУ за прававое ўзроўняванне іх дзейнасці.

Лёгкасцю лічыць кіраўнікоў прыватных навучальных устаноў тое, што зусім называў было знята некарэктнае слова "недзяржаўны" — калі прыватныя ВНУ даюць выпускнікам высокую якасць адукацыйнай падрыхтоўкі, да іх павінен быць і дзяржаўны падыход. У прынятым нядаўна ў першым чытанні Законе аб адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь адзначана, што дыпломы прыватных ВНУ будуць дзяржаўнага ўзроўню. І кіраўнікі вельмі спадзяюцца, што парламентарыі адлюструюць гэту палажэнне ў канчатковым варыянце асноўнага дакумента аб адукацыі.

Паколькі сектар прыватнай адукацыі з'яўляецца часткай нацыянальнай сістэмы адукацыі, то ён павінен мець роўнае прававое забяспечэнне з дзяржаўным сектарам — і ў статусе, і ў падатковых пытаннях, і ў прызначэнні дыпламоў. Такое меркаванне гучала ў выступленніх усіх удзельнікаў пасяджэння — кіраўнікоў прыватных ВНУ. І калі ўжо сабраліся разам, каб абмеркаваць праблемы, то на рэзультат не зваяжалі — гаварылі пра набалелася ў спадзяванні на разуменне парламентарыяў.

А праблем у прыватных ВНУ шмат. Многа сярэд іх праблем штучных, якіх маглі б і не быць, пра якія дзяржаўныя ВНУ нават і не задалаюцца. Так, прыватныя ВНУ не могуць жыццёва ўважваць навуку бесплатна (дакладней, могуць, але будзе сабе даражэй), за гэта ўсё роўна па цяперашнім заканадаўстве трэба плаціць вядзеныя падаткі. У той жа час прыватныя ВНУ гатовы даваць бесплатную адукацыю дзецям сваіх супрацоўнікаў, таленавітым людзям, некаторым іншым катэгорыям маладых на-

ших грамадзян, якія не могуць аплачваць сваё навучанне.

Гаварылі рэктары і пра неабходнасць уласнаснасці сістэмы ліцэнзавання прыватных ВНУ, каб вызваліць іх са стану няўстойлівасці, невызначанасці. Бо ліцэнзія выдаецца ім толькі на п'яць гадоў, хача кожны п'яць гадоў абдымаюцца акрэдытацыя, атэстацыя, іншыя формы кантролю — тыя ж мерапрыемствы, што і пры выдачы ліцэнзіі. А нервавання і клопатаў шмат.

Сёння на адрас прыватных ВНУ нярэдка шлюць папяркі, што ў іх асноўным іштэе вельмі мала прафесараў і дацэнтаў (адпаведна 49 і 278 на дваццаць ВНУ). У сусветнай практыцы ёсць нарматыў, каб атры-

Паколькі сектар прыватнай адукацыі з'яўляецца часткай нацыянальнай сістэмы адукацыі, то ён павінен мець роўнае прававое забяспечэнне з дзяржаўным сектарам.

маць статус універсітэта, — адзін прафесар на сто студэнтаў. У прыватных ВНУ нашай краіны ў сярэднім адзін прафесар на 700 студэнтаў (хача гэта, як сярэдняя тэмпература па паласе — у розных ВНУ гэты паказчык значна адрозніваецца). Але такая праблема прыватных ВНУ вырастае з іншай: з нядаўняга часу ў стаж работы па спецыяльнасці ў галіне не ўключаецца работа ў ВНУ недзяржаўных форм уласнасці (дарчы, іншых галін народнай гаспадаркі гэтая пастава не закранула — толькі прыватныя ВНУ). Многія дактары і кандыдаты навуک працуюць у прыватных ВНУ — але па сумашчальніцтве. І гэта праблема таксама чакае свайго вырашэння.

Былі ў кіраўнікоў прыватных ВНУ пытанні і адносна неабходнасці ўзгаднення ў дзяржаўных ВНУ адкрыцця новых спецыяльнасцяў. Бо, па іх словах, здарэцца і так: адзіны ў краіне, доктар культуралогіі ўжо амаль два гады чакае дазволу на адкрыццё культуралагічнай спецыяльнасці ад дзяржаўнай ВНУ.

І зусім ужо набалелая праблема — аб лімітаванні падрыхтоўкі юрыстаў у прыватных ВНУ (ёсць адпаведная сумесная пастава міністэрства юстыцыі і адукацыі). Тут маюцца пытанні, што ёсць праблема працаўладкавання юрыстаў, кіраўнікі прыватных ВНУ цалкам адхіляюць. Па іх словах, ужо сёння яны маюць заяўкі на юрыстаў-гаспадарнікаў, эканамістаў, псіхалагаў, спецыялістаў у галіне прававага забяспечэння бізнесу малых і сярэдніх прадпрыемстваў. І калі абтэрыенты і іх башкі выбіраюць

юрыдычныя спецыяльнасці — а людзі сёння імкнуцца зазірнуць далёка наперад, — значыць яны ўжо мяркуюць, куды ўладкоўвацца на працу.

Нельга сказаць, што ў прыватных ВНУ ўсё ідэальна. Ёсць тут і хібы, незалежны ад азначаных праблем. Так, у пачатку прыватных ВНУ функцыянуе 19 рэгіянальных структур пад рознымі назвамі — філіялы, аддзяленні, прадстаўніцтвы... Без нармальнай матэрыяльнай базы, прафесарска-выкладчыцкіх калектываў і інш. Сёння пытанне існавання такіх структур у маленіх гарадах разглядаецца Міністэрствам адукацыі.

Знаеца відавочным, што ў дзяржаўнай ВНУ прыходзіць больш падрыхтаваная моладзь, чым у прыватныя, — кожны спрабуе паступіць на бюджэтнае навучанне, і па конкурсе паступаюць лепшыя. Але лёгка выбраць самых-самых — ужо абіяжараных добрым багажом ведаў і здольных да вучобы — і вёсці іх працітаным шляхам да дыплама. Цяжэй працаваць прыватным ВНУ. Але хто праверыў прагрэс ведаў іх студэнтаў ад першага курса да апошняга? Мжым ты, многімі сваімі выпускнікамі прыватныя ВНУ ганарыцца. Бо студэнты, што вучацца за ўласныя грошы, маюць большую матывацыю. Яны скіраваны на тое, каб максімальна акупіць укладзеныя ў адукацыйныя сродкі — добрымі ведамі і потым высокааплачваемай працай. А калі ўжо кіравацца той логікай, што на бюджэтнае навучанне прыходзіць самая лепшая абтэрыента, то трэба думаць, што на платнае навучанне ў прыватныя ВНУ ідуць лепшыя з тых, хто не прайшоў па конкурсе.

У прыватных ВНУ многа прыхільнікаў, але многа і апанентаў. Судзіма, якія вырашаюць спрэчку, будуць выпускнікі, што працэманструюць сваю прафесійную падрыхтаванасць на рынку працы, і работадавцы.

Аднолькавая дзяржаўная падтрымка патрэбна і дзяржаўным, і прыватным ВНУ. Яны павінны працаваць у цеснай сувязі ў умовах нармальнай канкурэнцыі і супрацоўніцтва. Прыватныя ВНУ нічога не просіць у Міністэрства адукацыі, наадварот, прапаноўваюць свой патэнцыял для апрабавання новых метадаў, праграм — на іх базе, за іх грошы.

36 тысяч студэнтаў — гэта тая ніша, якую запоўнілі ў адукацыйнай сферы прыватныя ВНУ. Яны ўзялі на сябе вельмі важную сацыяльную функцыю — фарміраванне рынку інвестыцый у чалавечы капітал. Па звестках ЮНЕСКА, кожны долар, укладзены ў вышэйшую адукацыю, сёння дае аддачу ўсём доларам. Гэта сама высокая эфектыўнасць — укладваць грошы не ў метал, а ў чалавечы патэнцыял.

Паслядзейнае было выдатна магчымым прааналізаваць тактыку развіцця прыватных ВНУ, каб больш правільна вызначыць стратэгію. Гэта была сур'ёзная размова прафесіяналаў. Тых, хто ўсведамляе сваю адказнасць перад дзяржавай і грамадствам, шукалі дакладны адказ: а як далей?

Галіна СІДАРОВІЧ.

МІСЦІ

ФУТБОЛЬНЫЕ, ВОЛЕЙБОЛЬНЫЕ, БАСКЕТБОЛЬНЫЕ, ГАНДБОЛЬНЫЕ, ТЕННИСНЫЕ.
Ракетки для н/т, б/т, бадминтон, сетки, б/кольца, шиты, скютеры (самокаты).
Недорого. Широкий выбор.
Приглашаем к сотрудничеству представителей в городах РБ.
Минск, ул. Герцена 1, т/ф. 2292141, м. (0296) 292141
Филиал в г. Могилев т. (0222) 327290, м. (0296) 011898

П "Полимернаф"

Линолеум, укладка, сварка.

Тел.
(017) 213-02-99.
Разр.
06532/10001879
от 30.03.01.

Надаўна завяршыла сваю работу навукова-практычная канферэнцыя педагогічных работнікаў Мінскай вобласці. Яе тэма: "Інавацыі ў месце і метадзе навучання і выхавання". Адкрыла канферэнцыю і вяла яе Святлана Уладзіміравна Сітнікая, кандыдат педагогічных навук, дацэнт, прарэктар па вучэбнай рабоце Мінскага абласнога ІПТ. Яна выступіла з паведамленнем: "Дзейнасць абласных пляцовак па апрабаванні педагогічных інавацый".

У апошнія гады ў вобласці актывізавалася работа па апрабаванні ў агульнаадукацыйных навукальных устаноў педагогічных інавацый, якія арыентаваны на стварэнне, эксперыментальную праверку ў распрацоўванні новых адукацыйных мадэляў, вучэбна-метадычных матэрыялаў, праграмаў тэхналогій навучання і форм арганізацыі вучэбна-выхавальнага працэсу. Як адзначыла С.Сітнікая, прыярытэтным накірункам у інавацыйнай дзейнасці ў цяперашні час з'яўляецца эксперыментальнае апрабаванне мадэлі сярэдняй агульнаадукацыйнай школы з 12-гадовым тэрмінам навучання, у сувязі з чым з верасня 1998 года пачалася шырокамастабавая, пазітыўная, мэта-накіраваная работа па эксперыментальнай праверцы вучэбнага плана і вучэбных праграм новага пакалення, абноўленага зместу вучэбных курсаў, тэхналогій навучання і выхавання.

Адным з накірункаў павышэння якасці адукацыі і гуманіза-

цыі школы становяцца прыняццё змены тэхналогій навучання. У вобласці шырока апрабаваныя ўкараняюцца метады развіццёвага навучання, тэхналогія "Крок за крокам", асобна арыентаваная тэхналогія Дэлтон, метадыка тэставай ацэнкі ўзроўню валодання замежнай мовай, іншыя метадыкі.

Наталія Аляксееўна Сайкоўская, начальнік аддзела сучасных тэхналогій дашкольнай і пачатковай адукацыі, выступіла па праблеме ўкаранення тэхналогій развіццёвага навучання ў пачатковай школе. Яна адзначыла, што сёння Мінскі абласны ІПТ, адзіны з абласных у рэспубліцы, ужо на працягу чатырох гадоў вядзе курсы для настаўнікаў пачатковых класаў па засваенні сістэмы Эльконіна-Давыдава. У 265 класах пачатковых школ Мінскай вобласці навучанне вядзецца па сістэме Эльконіна-Давыдава.

Асабліва ўвага, як зазначыла Н.А.Сайкоўская, удзяляецца міжкурсавому перыяду, заклікану працягнуць работу па засва-

енні новай тэхналогіі. Спецыялісты ІПТ курыруюць сваіх слухачоў, аказваюць метадычную дапамогу, праводзяць семінары-практыкумы, распрацоўваюць метадычныя рэкамендацыі ў дапамогу настаўніку.

Па праблеме "Замежныя педагогічныя тэхналогіі ў айнавінай дашкольнай адукацыі" выступіла Надзея Іванаўна Камеад — старшы выкладчыца кафедры дашкольнай адукацыі ІПТ. Яна адзначыла, што зараз педагогі дашкольных устаноў працягваюць цікавіцца да Міжнароднага адукацыйнага праекта "Крок за крокам", які ўзнік у сярэдзіне 80-х гадоў па ініцыятыве ЮНЕСКА. Праект "Крок за крокам" да педагогам узор, схему змен у арганізацыі выхавальна-адукацыйнага працэсу дзіцячага сада.

Галіна Дзмітрыўна Казакова, кандыдат педагогічных навук, дацэнт ІПТ раскажала аб тым, як дашкольныя работнікі Мінскай вобласці ўкараняюць педагогіку Марыі Мантэсры. У 1994 годзе ў Мінскім абласным ІПТ пачалі наву-

чанне на мэтавых курсах першых 24 выхавальні дзіцячых садоў вобласці, а ў 1997 годзе, пасля 4 этапаў, яны атрымалі пасведчанні аб завяршэнні курсаў. З таго часу штогод ІПТ набірае новай групы педагогаў, якія жадаюць пазнаёміцца з Мантэсры-педагогікай. На сённяшні дзень звыш 200 чалавек навукашца на шасці пачатках, кожны з іх праходзіць пяць этапаў на працягу 4-5 гадоў. Было ўжо два выпускі, сёлета завяршае навучанне яшчэ 50 чалавек.

Першыя выпускнікі груп Мантэсры-педагогікі — гэта дзіцячыя сады №№ 2, 4, Клешка, № 17 Барысава, № 4 Слуцка, № 6 Заслаўя.

Сёлета ў вобласці працуе 110 груп у 79 дашкольных устаноў і практычна ва ўсіх раёнах вобласці, акрамя Смалевіцкага, Маладзечанскага раёнаў. Педагогіка Мантэсры з поспехам адаптаваўца ў гарадскія і ў сельскія дзіцячыя сады, бо яна першапачаткова распрацоўвалася для разнаўзроставак груп дзяцей (ад 2,5 да 6 гадоў). Усё большую ціка-

Канферэнцыі

Феерверк інавацый

ваць працягваюць да гэтай сістэмы выхавання дзяцей спецыялісты дзіцячых дамоў і спецыялізаваных груп (дэфектолагі, лагаведы, выхавальні). Унікальнасць і універсальнасць педагогікі М.Мантэсры ў тым, што яна валодае лячэбнымі ўласцівасцямі, бо яе стварыла ўрач-псіхатэрапеўт. Практика паказвае, што дзеці з абмежаванымі магчымасцямі, наведваючы Мантэсры-групы, атрымліваюць шанс працягнуць навучанне ў звычайнай, а не спецыяльнай школе.

І.А.Наркевіч, металыст аддзела дашкольнай адукацыі ІПТ, гаварыла аб педагогічнай тэхналогіі ТРВЗ. Яна адзначыла, што ва ўмовах гуманізацыі адукацыі тэхналогіі павінны будавацца на пазітыўным успрыманні дзяцей педагогамі (ўспрыманне дзіцяці татка, які яно ёсць, выяўленне, раскрывае яго, што закладзена ў дзіцяці прыроды; навучанне ў зоне бліжэйшага развіцця), выкарыстанні педагогічных магчымасцей вядучага віды дзейнасці дашкольніка — гульні.

Пра актуальнасць сацыяльна-тэхналагічнай мадэлі сістэмы, школьна-сямейнага выхавання "Арыенцір" (для пачатковай школы) гаварыла Тамара Анатольеўна Няборская, начальнік аддзела пачатковай адукацыі ІПТ. Вопыт работы па мадэлі "Арыенцір" у Мінскай вобласці невялікі. З 1999 года па ёй працуюць чатыры школы: гімназія № 2 Барысава, пачатковая школа № 3 Жодзіна, сярэдняя школа № 2 Мар'інай Горкі, Новадзяржынская сярэдняя школа Стабыбоўскага раёна.

Мадэль "Арыенцір" разлічана толькі на пазакласную работу, яна не распаўсюджваецца на вучэбны працэс, хача і пераклікаецца з ім. Менавіта ў такім выпадку любое дзіця, нават тое, якое не вельмі добра вучыцца, можа разліваць сябе, можа развівацца як асоба.

На навукова-практычнай канферэнцыі выступіў і Ілья Іванавіч Сучоў, дацэнт Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры, кіраванні педагогічных магчымасцей вядучага віды дзейнасці дашкольніка — гульні.

гэтай інавацыі працуюць тры школы Мінскай вобласці: сярэдняя школа № 6 Вілейкі, Дзямідавіцкая сярэдняя школа Дзяржынскага раёна, Сеницкая сярэдняя школа Мінскага раёна. Як адзначыў І.Сучоў, этнакультура нацы — гэта захоўванне, назіранне і трансляцыя з пакалення ў пакаленне бытавых і культурных асаблівасцей народа, яго поглядаў, ідэалаў, ствараемай яго ідэнтычнасці і жыццёвай культуры. Гэта пазіі (эпас, паданні, легенды, казкі), тэатральнага і музычнага фальклору, танцаў, дойлідства, ужыткавага мастацтва.

Цікавым было і выступленне А.І.Цішурова, начальніка аддзела біялогіі, тэхналагічных дысцыплін і фізічнай культуры. У вобласці праводзіцца работа па стварэнні сістэмы фарміравання ў школьнікаў жыццёвых навыкаў, прафілактыкі наркаманіі, курэння, СНІДу, прафілактыкі сардэчна-сасудзістых захворванняў. Сістэма ўключае ў сябе арганізацыю сеткі апорных школ, навучанне настаўнікаў агульнаадукацыйных школ, метадыстаў, спе-

цыялістаў РАА актыўным метадам навучання школьнікаў здароваму ладу жыцця, прапаганду перадавага педагогічнага вопыту.

Выдатна працуюць у гэтым накірунку такія школы як Гардзілаўская сярэдняя школа Маладзечанскага раёна, Неманіцкая Барысаўскага раёна, Паўстаньская сярэдняя школа Слуцкага раёна.

А.І.Цішурова адзначыла, што сёння глагоўная задача адукацыйнай устаноў — напоўніць ужо існуючыя формы работы жыццёва важным духоўна-маральным сэнсам, не замыкаючыся ў выхавальнай дзейнасці на безумоўна вядомых існах, не прыбягаючы да маралізаванні ці бяздзейснага інфармавання.

Пра першыя вынікі вопытна-эксперыментальнага развіцця вага навучанню ў 5 класе па сістэме Д.Б.Эльконіна-В.В.Давыдава гаварыла ў сваім выступленні Ніна Паўлаўна Дзёміна, кандыдат педагогічных навук, дацэнт.

Прайшоўшая канферэнцыя яшчэ раз выявіла плюсы і мінусы ў арганізацыі інавацыйнай адукацыйнай палітыкі ў вобласці. ІПТ будзе працаваць над рэалізацыяй і вырашэннем узятых у выступленні праблем і прапаноў, — сказала натрыканы канферэнцыі С.У.Сітнікая.

Мікалай ГРУДЗІНСКІ,
удзельнік канферэнцыі,
кіраўнік секцыі
"Этнашкола".

Кніга — пазіцыя!

Кніг з рук настаўніка-практыка выходзіць нямат. І іх чытаеш і цініш мяк па асобе. Таму я вітаю выхад кнігі М.І.Верціхоўскай "Беларуская літаратура. Білеты ў пытаннях і адказах. 11 клас". Мн. ТАА "Юніпрэс", 2001.

Глагоўная задача настаўніка-славесніка сёння — ствараць адухоўленую Асобу, развіваць у вучняў імкненне стаць Асобаю. А Асобу стварыць можа толькі Асоба.

М.І.Верціхоўская ў ведаю асабіста і па публікацыях, якія заўсёды краналі маё сэрца. Як чалавек і Асоба яе высокая цаню. У яе вялікая практыка, філасофія розуму, шырокі круггляд, свой пункт погляду.

За кожным адказам на пытанні білетаў я бачу Асобу Настаўніка, яе пазіцыю, усхваляванасць, любоў. Такое хочаша чытаць.

Яна кранае, узрушае і гаворыць аб тым, што Марыя Іванаўна Верціхоўская спраўдзілася як настаўніца і грамадзянка. Грамадзянка сваёй Айчыны, сваёй Беларусі!

Адказы на пытанні білетаў выйшлі за рамкі адказаў. Яны — пазіцыя!

Рака пачынаецца з ручаёў, дрэва расце з каранёў, чалавечая годнасць і вартасць нараджаюцца з глыбокай адданасці Радзіме, ведання яе гісторыі, пашаны да спадчыны...

Аб усім гэтым усхвалявана вядзецца гаворка ў тэматчных аглядах-білетах М.І.Верціхоўскай. Кожны артыкул вызначаецца трапяткой любоўю да Беларусі, да свайго, роднага. Марыя Іванаўна (гаворачы словамі Ніла Гілевіча) "цярпець шлях да Беларусі, разумеючы, што мы яшчэ не дакрычаліся да Беларусі і беларусаў".

Пры аналізе кожнага твора, характарыстыцы вобразаў асаблівы акант зроблены на сучаснасць праблем, якія ставяцца ў творы, на эстэтычную і выхавальную функцыі і творца, і вобразаў.

Такі аналіз скіроўвае выпускнікі на ўсведамленне твора як факта мастацтва, а мастацкага вобраза — як найважнейшага сродку ў рэалізацыі канцэпцыі пісьменніка.

Аўтар імкнецца дапамагчы выпускнікам пазбегнуць тыповай памылкі пры адказе на пытанне білета, каб яны не былі скіраваны на пераказ твораў, што наогул недапушчальна.

Васіль Зуёнак пісаў: "Нацыянальная школа (у самым шырокім сэнсе гэтага слова) і нацыянальна зарыентаваны настаўнік — востры найгалоўнейшы чыннік і гаранты Беларускага адраджэння, духоўнай трываласці народа, будучыні роднай Беларусі".

Марыя Іванаўна Верціхоўская — нацыянальна зарыентаваны настаўнік.

Тэма нацыянальнага адраджэння — вызначальная

Кожны твор, пра які ідзе гаворка, прапушчаны праз сэрца (за 30 год настаўніцкай працы!), падзелены ў такім гістарычным і пачынным ракурсе, што гучыць звяртаннем-набатам да беларусаў, каб ведалі, хто мы. Не забывалі, адкуль мы выйшлі. Толькі тады, калі мы будзем ведаць сваю гісторыю, што нам дадзена ў спадчыну, якімі мы былі, тады зможам усведаць, хто мы, зразумець пану сабе, свайго жыцця.

Высокім грамадзянскім пафасам вызначаюцца ўсе артыкулы. Яны ідуць пад дэвізам: "Я — сын сваёй зямлі, нашчадак беларусаў".

Мне здаецца, што такая кніга паспрыяе духоўнаму сталенню моладзі. Я лічу, што ўсе артыкулы — гэта звароты да моладзі. Нездарма заклочаны многіх выноў-адказаў гучаць як пажаданні:

1. "Максімавымі нашчадкамі, калі заслужым, зможам звацца ўсе мы... Калі заслужым, ён вернецца ў нашы душы".

(Білет № 18 пра Багдановіча).

2. "Звартанне Скарыны на Радзіму і ў нашы душы залежыць ад кожнага з нас..."

(Білет № 11).

А таксама — як упэўненасць: "Але ніхто не змог (і ніколі не зможа!) пазбавіць беларусаў іх несмяротнай душы. Ён быў і застаецца нашым Песняром, Прааркам нацыянальнага адраджэння — Уладаром беларускай песні".

(Білет № 22 пра Я.Купалу).

І ад нас, настаўнікаў, залежыць, ці будзе наша краіна "музыкай, сярмажыяй", а агульным дом Беларусі будзе ўз'яўляць сабою "разбуранае гняздо", ці ўрэшце-рэшт мы станем краінай-сімвалам, адчужым і зразумеем, што такое прасторы Радзімы, абжытае асроддзе, нацыянальная прыналежнасць.

Сёння стаіць задача зрабіць Беларусь краінай, па якой можна будзе сумаваць як па Радзіме. І ад ахаўшы — неадольна хацець вярнуцца назад не толькі як на зямлю, дзе нарадзіўся, але і як на зямлю, якая, акрамя нацыянальных, мае яшчэ і еўрапейскія рысы. Каб яна, асабліва пры параўнанні, не выглядала і не здавалася горшай за іншыя...

Вельмі важна зразумець, што імя краіны вызначаюць не толькі палітыкі дае прамысловы, але і пісьменнікі. Іншы раз найбольш — пісьменнікі.

Вызначачы асноўныя матывы і вобразы пазіі Я.Купалу (білет № 5), М.І.Верціхоўская звяртае ўвагу на тое, што "ён першы, хто з незвычайнай сілай", "на свет ізлы" скажаў аб нашым праве "людзкім звацца"... Пазт-даўсё сказав прада гэтага нікім не знае — годнасць і гонар беларуса. Вярш "А хто там ідзе?" будзе справядлівым назвава праграмай нацыянальнага адраджэння.

Тэма нацыянальнага адраджэння — таксама вызначальная ў артыкулах-адказах М.І.Верціхоўскай.

Настаўнік — сейбіты пісьменніцкага слова, яны — пасрэднікі паміж пісьменнікамі і дзецьмі. Ад іх у многім залежыць, каб напісанае не прапала дарэмна, а ўзрасло ў дзіцячых душах спелым буйным коласам.

Духоўнасць і бездухоўнасць

Усе артыкулы М.І.Верціхоўскай падаюцца праз дзве плыні, дзве іпастасі — духоўнасць і бездухоўнасць. Бо творцы-песняры — творцы і духоўнасці народа.

На гэта ўсведамленне духоўнасці скіраваны амаль усе пытанні білетаў, і адказы на іх — таксама. Духоўнае багацце, духоўны свет, маральная чысціня і высакорнасць — аб гэтым ідзе гаворка...

Цудоўна падзелена тэма "Сучасная беларуская пазіія, яе тэмы і вобразы" (білет № 8) — тое сучаснае талентаў, якое вызначаецца самабытнасцю і непаўторнасцю кожнага, мас свай "уласны курс і вугал свай атакі".

У пазіі "Чорная быль" С.Законнікаў спрабуе асноваць праблему сучаснасці і папярэджвае аб наступствах духоўнага Чарнобыля:

Калі ж і зараз ты не загучаеш,
А будзеш жыць пад страхам і прынукай,

Чарнобыль не такі яшчэ чакае
Тваё зямлю, тваіх дзяцей і ўнукаў!

Багаты духоўны свет лірычнага героя ў пазіі Пімена Панчанкі (білет № 22). Вызначальна якая яго душа, матыў яго ўчынкаў — чалавечнасць. Ён глыбока перакананы, што "без чалавечнасці не будзе вечнасці".

Аповесць "Знак бяды" В.Быкава (білет № 1) — вяршыня і здабытак нацыянальнай творчасці. А Пятрок і Сцепаніда — нацыянальны тыпы. Гэта ў ментальнасці нашага народа — жыцц з працы рук сваіх... "Зямля — аснова ўсёй Айчыне", зямля — карміцелька. Колькі разоў ты ёй паклонішся — столькі ты Чалавек...

Трагедыя беларускага народа звязана з войнамі, рэпрэсіямі, у выніку якіх вынішчаецца генафонд нацыі, гінуць самыя лепшыя, а значыць вынішчаецца духоўнасць як найвялікшае багацце нацыі. "А нашто каласы, калі няма васількоў".

В.Быкаў паказваў вытокі і нашых сённяшніх бед, нашай бездухоўнасці. З нічога і будзе нішто. Адкуль жа нам быць духоўна багатымі. Калі багачы загінулі...

Вось такой эмацыянальнасцю, страшнасцю вызначаюцца ўсе артыкулы М.І.Верціхоўскай.

Ці піша яна пра Ф.Багушэвіча (білет № 1) — пра аднаго з высакорнейшых людзей, які служылі на нашай зямлі, заснавальніка крытычнага рэалізму ў беларускай літаратуры.

Слова пра калегу

Ці адкрыла Верціхоўская Амерыку?

Водгук на выданне кнігі педагога

Заглянем у слоўнік: што такое водгук?

Водгук:
1. Адбіццё гуку, водгулле рэха.
2. Пераносна. Пачуццё ў адказ на што-н., душэўны парыў (Выклікаць водгук у сэрцах людзей).
3. Пераносна. След, адбітак чаго-н. (Водгукі мінулага).
Значыць, гэты артыкул — мой душэўны парыў, пачуццё ў адказ на выданне кнігі Марыі Іванаўны Верціхоўскай. Хацелася б (мроіцца іншы раз!), каб і наша настаўніцкае слова не канула ў вечнасць, знаходзіла такі ж водгук у сэрцах нашых вучняў.

Заклучны акорд верша — выхаленая з агульнага малюнка буйным планам рука, якая тчэ, "забыўшыся" і на забарону роднага, і на свае дзявочыя сны — міжвольна і неадольна, бадай, які ўсе наша мастацтва, праз нггоды стагоддзяў — тчэ ўзор сваёй бацькаўшчыны. Замест мёртвага персідскага ўзору (як перамога!) закрасаваў жывы "цвяток радзімы васілька".

Мабыць, васільк — гэта перш за ўсё алметнасць, выразнасць. Блакіт вачэй беларуса, сінява азор Беларусі. Гэта візітная картка нашай духоўнасці і адухоўнасці.

Рыгор Бардулін пісаў: "Васільком у жыцці Беларускаму Назаўсёды застаецца Быкаў!"

Васільком ён застаецца не толькі таму, што ў яго спрадвечна беларускае імя (імя майго бацькі і тысяч беларусаў) — Васіль, васільк... Але ў першую чаргу таму, што ён адметны (як сіні васільк сарод зала-тога жыта), і, мабыць, таму, што ўсё жыццё намагаўся паставіць на п'едэстал духоўнае (найлепшае, найчысцейшае), высветліць гэта духоўнае, даць яму славу.

Мы — як нацыя і грамадзяне

Незвычайна таленавіта і паглыблена падзелены адказ на білет № 11: "Ф.Скарына — беларускі першадрукар і асветнік".

Найчасцей мы гаворым пра Скарыну як пра першадрукара. Спытайце ў дзіцяці любога ўзросту: "Чаму глагоўны аспект сталіцы Беларусі носіць імя Ф.Скарыны?" І яны адкажуць: "Гэта ён надрукаваў першую беларускую кнігу". Так то яно так, але ж ён толькі надрукаваў, то быў бы проста выдавец. Але ж ён хацеў уздзейнічаць на духоўны стан нацыі як асветнік. І асветніцкая дзейнасць яго была такой жа шматграннай.

Друкуемы кнігі на роднай мове, Ф.Скарына клапаціўся, каб ўсё было зразумела кожнаму чалавеку, рабіў пераклады і тлумачэнні слоў. Гэта першыя лексікаграфічныя спробы.

Ментальнасць беларуса

Не адразу адкрываюцца дарогі ў глыбіню мастацкага твора. Іншы раз тэмы, вобразы, інтанцыя скрыты глыбока, і знайсці іх — значыць убачыць новую грань пазткі, адчуць тыя жывыя законы, па якіх развіваецца мастацтва.

Як убачыць на старонках даўно знаёмага твора той жа космас чалавечай душы. І як у гэтым космасе са сваім багатым духоўным светам жыць, любячы, ненавідзячы Васіль Дзяцел і Ганна Чарнушка, страціў якіх па сваёй сіле параўнальнага са стражымі героў твораў Шэкспіра, Льва Талстога, Бальзака.

Мележ быў першым, хто вывеў беларускую літаратуру на міжнародную арэну. 1946 год. Даёнік І.П.Мележа: "Напісаў вялікі твор аб тым, як змянялася і ламалася псіхіка беларускага селяніна з 1914 года да сённяшняга дня...". "Хачу пазнаёміць другія народы з беларусамі, паказаць, хто мы такі..."

М.І.Верціхоўскай удалося неадрытарна раскрыць тэму "Беларуская вёска ў часы калектывізацыі" (па раману І.Мележа "Людзі з балое" — білет № 18). Падзелены ўсе элементы нашай ментальнасці як беларусаў — стрыманасць, абачлівасць, насірожанасць да ўсяго новага, пачуццё меры ва ўсім, здаровы сэнс, вера толькі справам, а не словам. Засведчана і тое, як змяняўся менталітэт народа пад удзеяннем часу і падзеі.

Але найбольш грунтоўна гаворка пра ментальнасць ідзе ў адказе на білет № 17 — "Васіль Дзяцел і Ганна Чарнушка як мастацкія тыпы". У гэтых вобразках не толькі характар беларуса, а і яго менталітэт (што значна шырэй). Менталітэт — гэта своеасаблівы спосаб мыслення, склад розуму асобнага чалавека ці супольнасці людзей. Праз мастацкія тыпы Васіля Дзяцеля і Ганны Чарнушкі падаюцца аўтарам элементы менталітэту нашай нацыі.

Гэта перш за ўсё ўсведамленне каштоўнасцей, якія для чалавека і нацыі з'яўляюцца першаснымі, прыярытэтнымі (зямля як "аснова ўсёй Айчыне").

Па-другое, шляхі і сродкі, якімі беларусы ідуць да акрэсленай каштоўнасці — праца, нястомная праца, у якой выяўляецца ўся сіла і прыгажосць беларуса.

У жаночай ментальнасці Ганны — гатоўнасць віць гняздо з каханым чалавекам. Ментальнасць мужчынская — быць адказным за з'ітае гняздо.

Ці адкрыла Верціхоўская Амерыку?

Тым, што цябе ўзрушыла, заўсёды хочаша падзяліцца. Натыха-еся часам на такія цінныя высновы некаторых калег, як: "Няма калі думаць — трэба грошы зарабляць", альбо: "Яна Амерыку не адкрыла — мы ўсё так працуем".

Такія, мякка кажучы, "заўвагі" выклікаюць сумненне. Я лічу, што гэта крытыкаства, прафанацыя, зайздасць чорная. Можа яны і надарна ўрок даюць, тыя "праагалогі", што вядуць па 36 гадзін у тыдзень, але як Асобы (я ўпэўнена!) яны не спраўдзіліся. Бо Асоба будзе далікатна і тактоўна ставіцца да другога Асобы.

Можа працаваць — заўзята, штодзённая, настойліва, але "праагалогі" нічога выдатнага не створыць, калі ён не Асоба! І калі не будзе адчувацца ва ўсім карпіталіна праца ягонай душы.

Робота душы — глагоўнае ў працы настаўніка-славесніка М.І.Верціхоўскай. Калі б якая інспектарам, у першую чаргу правярала б асноўную кнігу мовавед-літаратара (напрыклад, "Новую зямлю" Я.Коласа). Чысц

Залатая палітра

Юныя мастакі са Слуцка пакараюць самыя высокія вяршыні

Колер, лінія, кампазіцыя... Гэтымі паняццямі Гунафа Федараўна Мацюшэнкава жыве штодзённа. Скажаць, што яна вучыцца дзяцей малюваць, знаходзіць патрэбныя фарбы, каб адлюстраваць у работах навакольнае свец — значыць не сказаць амаль нічога. Яна вучыцца сваіх выхаванцаў адкрываць у сабе асобу, знаходзіць сваё "я" ў неабсяжным свеце мастацтва.

Бягучы год паўшае для Гунафы Федараўны з добрай падзеі. Яна атрымала прэмію Прэзідэнта нашай краіны за эстэтычнае выхаванне моладзі і педагогічнае майстэрства. Разам з ёй на цырымоніі ўручэння прэміі прысутнічаў адзін з лепшых вучняў — 13-гадовы Ілья Падалька (у мінулым годзе ён быў Прэзідэнтскім стыпендыятам). Хлопчык падаруў А.Р.Лукашэнка адуна са сваіх работ "Слуцкія матывы".

Выкладчыцкія школы ведаюць: шматгадовая педагогічная праца Гунафы Федараўны адзначана непадзякава. Яна чалавек невысечнай творчасці і талентаў. Іскрынку таленту ўмеа адшукаць і лезць не ў кожным сваім вучні.

Гунафа Федараўна нарадзілася на Віцебшчыне. У Слуцк трапіла пасля заканчэння Віцебскай ВНУ. Спачатку працавала ў Бокашскай сельскай школе, потым — у школе № 7 Слуцка. З 1985 года выкладае кампазіцыю ў Слуцкай дзіцячай мастацкай школе. Колькі за гэты час прайшло праз яе рукі юных талентаў? Яна, напэўна, і не падлічыць.

Гунафа Федараўна згодна з выказаннем вялікага знатка чалавечых душ Стэндала: "Справа не ў тым, каб навучыцца малюваць, а ў тым, каб навучыцца думаць".

Яна імкнецца навучыць сваіх выхаванцаў думаць з першага класа мастацкай школы.

— Дзеці прыходзяць самыя розныя, — адзначае педагог. — Адыны даволі слабенькія, марудлівыя, асаблівы таленту ад прыроды ў іх не назіраецца. Такім цяжка раскрасіць у рабоце. Але яны бываюць працалюбівымі, столкі прыкладваюць сілу і старання, што ў канчатковым выніку дабываюцца поспеху. А ёсць такія, што адразу паказваюць сваю здольнасць. Аднак... на гэтым і спыняюцца...

З дапамога педагога расказвае пра сваё выхаванца Ілью Падальку. Яму ўсяго трынаццаць гадоў. Ён — хлопчык мятанкаваты. Першы поспех юнага мастака быў прыкметны — ён стаў адным з пераможцаў конкурсу "Фарбы зямлі", які праходзіў у Мінску. Туды ён прадставіў цыкл сваіх работ "Сельскія матывы". Потым было прызнанне на міжнародных конкурсах, нарэшце — прэзідэнтская стыпендыя. Гунафа Федараўна адзначае, што цяпер Ілья ў сваіх работах выкарыстоўвае цікавую тэхніку (на моме мастакоў яна называецца "тэхнікай на асяццеленне"), якая нарадзілася з невялікага дамажыгата практыкавання. У гэтай манеры Ілья ствараў не адну цікавую работу.

Сярод талентаўных выхаванцаў Мацюшэнкавай — Зухра Міхайленка, работы якой былі адзначаны ў час міжнароднай выставы на Тайвані, Насія Чаур, Аляксандр Бейніч, Іна Зяці. Спіс юных талентаў можна працягваць.

Асабліва старонка ў педагогічнай дзейнасці Гунафы Федараўны — ўдзел яе выхаванцаў у міжнародных выставах. Напрыклад, у 1998 годзе выхаванцы дзіцячай мастацкай школы са Слуцка ўдзельнічалі ў конкурсе

курс дзіцячага малюнка ў Македоніі. Атрымалі "Залатую палітру і запрашэнне да ўдзелу ў пленэры. У тым жа годзе яе вучні ўдзельнічалі ў конкурсе "Радасць Еўропы" ў Югаславіі. У 1999 годзе ў Токіа работы вучняў школы былі адзначаны залатым, сярэбраным і трыма бронзавымі медалямі. Вельмі багатым на ўзнагароды быў мінулы год. У маі пісьм навучыцца ўдзельнічаў у конкурсе малюнка на Тайвані атрымалі бронзавыя і медаль, чатыры дыпломы. Тры сяродбронны і чатыры бронзавыя ўзнагароды былі атрыманы ў міжнародным конкурсе малюнка ў Токіа, два залатыя мелалі — за ўдзел у конкурсе "Занка" (Венгрыя). Больш за 100 работ навучэнцаў, прывезеных 2000-годдзю хрысціянства, экспануюцца ў Германіі. Калекцыі дзіцячых работ адпраўлены ў Іран і Расію. За апошнія пяць гадоў 12 навучэнцаў Гунафы Федараўны атрымалі стыпендыі спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы талентаў моладзі.

— Каб зрабіць адуна вытаную работу, неабходна тры, або нават і чатыры тыдні, — гаворыць Мацюшэнкава. — На заняткі да мяне дзеці прыходзяць раз у тыдзень. Каб сфарміраваць 7-8 калекцый, спатрэбіцца паўгода.

Гунафа Федараўна назвала цэлы спіс прывіжанаў сваіх вучняў, якія сталі прафесійнымі мастакамі. Дарэчы, многія з іх не забываюць сваіх наставнікаў, нярэдка наведваюцца ў сцены роднай школы. А што дае жыццё тым, хто ніколі не звязаў гэты від мастацтва з далейшымі сваім лёсам?

— Яны навучыцца бачыць гармонію ў акалячым іх свеце, — гаворыць педагог. У іх будзе развіта пачуццё густы, хіба гэта мала?

У час нашай гутаркі Мацюшэнкава сказала, што першыя крокі ў жыццё пачынаюцца з таго, што дзіця вучыцца... вадзіць лінію. Гэта так проста і так складана адначасова. А яшчэ дзіця прымушаюць адмовіцца ад стэрэатыпу, развіваць свае пачуцці.

Гунафа Федараўна расказала, які цікавыя эксперыменты яна праводзіць з дзецьмі, у час якіх яны вучацца сэнсарнаму ўспрыняццю прыроды. Яна пачула пра гэты эксперымент у радзі, знайшла педагога выдзяіш навучальнай установы, якая расказвала пра яго. Дзеці з звязанымі вачыма знаёмяцца з дрэвамі, вучаючыся іх. А потым яны павінны знайсці менавіта "сваё" дрэва. Пасля гэтых урокаў вучні пісалі цудоўныя вершы. Пачыналі лепш усведамляць сваё месца ў гэтым свеце.

Цудоўны і адначасова складаны свет жыццяў сваім выхаванцам адкрываюць таксама выкладчыцкія школы Ігар Ціцюкоўскі, Уладзімір Кожух, Тацяна Лешчанка, Алена Мяцельская на чале з дырэктарам Валерыя Драбавым. Яны дапамагаюць юным талентам знайсці сама сабе.

Гунафа Федараўна прызналася, што яна — максімаліст па сваёй прыродзе, чалавек вельмі патрабавальны да сябе і іншых. А яшчэ — яна чалавек апантаны, жыве любімай працай. Сама захалляецца габеленам, баяшам. У яе няма цікавых уласных работ. Але шкада, што на ўсё не хапае часу. Ёсць у яе мара — стварыць у горадзе дзіцячую мастацкую галерэю, ёсць намяла іншых цікавых задумак. Застаецца спадзявацца, што яны спрадзяцца.

Тацяна ГАЎРУСЕВА.

ВЫСВЕТЛІЛАСЯ, што вучню трэба даваць веды пра разнастайныя інфармацыйныя крыніцы (як друкаваныя, так і электронныя), сістэму адбору патрэбнай інфармацыі; знаёміць з арганізацыйным фондам, рэпертуарам бібліятэчных паслуг; вучыць, як складзіць спіс выкарыстанай для напісання рэферата літаратуры, знайсці патрэбныя матэрыялы ў адкрытых калекцыях і інш. Усё гэта і многае іншае вучня засвоіць праз сістэму спецыяльных бібліятэчна-бібліяграфічных заняткаў (ББЗ).

На Беларусі гісторыя ББЗ пачалася ў 1976 годзе з пісем Міністэрства адукацыі БССР "Асновы бібліятэчна-бібліяграфічных ведаў вучняў 4-8 кл." і "Пра бібліятэчна-бібліяграфічныя веда малодшых школьнікаў". Праграма была вельмі нядрэна, але эфекту не дала, бо заняткі не былі ўведзены ў сетку і не ўспрымаліся як абавязковыя.

Праз дзесяць гадоў нават у Мінску даследаванне паказала — каля 90 працэнтаў вучняў не ахоплены ББЗ. І гэта ў сталіцы, дзе акрамя школьных існуе сетка публічных і нават спецыялізаваных дзіцячых бібліятэк!

Па выніках праверкі былі распрацаваны меры, якія дапамаглі выправіць сітуацыю. У раённых аддзелах адукацыі былі падрыхтаваны загады, у адпаведнасці з якімі прадугледжвалася размеркаванне заняткаў паміж бібліятэкамі рознай ведамаснай прыналежнасці. Адбылася спецыяльная нарада намеснікаў дырэктараў мінскіх школ па выхавальнай рабоце, дзе абмяркоўваліся пытанні арганізацыі ББЗ. Былі падрыхтаваны адпаведныя метадычныя матэрыя-

лы, праведзены семінары, удасканалены формы ўліку. Усе прыкладзены намаганні далі магчымасць зафіксаваць амаль поўнае знікненне праблемы ахопленасці дзяцей ББЗ у Мінску.

Але актуальнасць праблемы эфектыўнасці заняткаў не знікла. Распаўсюджанне навішых педагогічных тэхналогій выклікае неабходнасць якасных змен у бібліятэчна-інфармацыйнай асцце.

Для эфектыўных ББЗ пажадана наяўнасць якаснага даведча-бібліяграфічнага апарату, адкрытага доступу да фондаў, электроннага каталога і многіх іншых рэчаў, якімі забяспечана зусім нязначная колькасць школьных бібліятэк. Але ў супрацоўніцтве з публічнымі бібліятэкамі сотні школьных бібліятэкараў сёння праводзіць ББЗ якасна і ў поўным аб'ёме.

Безумоўна, яшчэ сустракаюцца недахоп і нават поўная адсутнасць увагі адміністрацыі да ББЗ, калі заняткі носяць выпадковы характар, праводзіцца непаслядоўна, замяняюцца дадатковымі прадметнымі. Але хочацца адзначыць пазітыўны вопыт, які апошнім часам сустракаецца ўсё часцей. Відавочна пашырэнне тэматыкі і ўдасканаленне форм правядзення ББЗ.

Формы правядзення заняткаў робяцца больш актыўнымі: усё часцей сярод іх сустракаюцца конкурсы, гульні, творчыя практы і г.д. Узрасце значэнне практычных заданняў, якія размова пра пабудову каталогаў спалучаецца з самастойным пошукам кніг любімага аўтара, першага іш апашыгата выдання вывучаемага твора або публікацыі па пэўнай праблеме.

Канец XX стагоддзя адзначаны ростам цікавасці да рэлігіі, ўзмацнення яе ўплыву на жыццё людзей. Але адначасова з гэтым шырокае распаўсюджванне атрымалі і новыя, так званыя нетрадыцыйныя культы (секты).

"Ты павінен выйсці за межы рацыянальнасці"

Традыцыйныя рэлігіі не для ўсіх акалячых прымальныя: для часткі людзей (асабліва гэта датычыцца моладзі) яны выглядаюць залішне кансерватыўнымі, складанымі для ўспрымання, патрабуюць паглыбленай духоўнай работы. Шмат каго адпужае абрадавыя, незразумелыя мова богазвучэння, яго працягласць. Сучасныя адукаваныя людзі спрабуюць спалучыць у сваім светапоглядзе рэлігійныя ідэі з навішымі гіпотэзамі і нявырашанымі праблемамі навукі. Гэтае іх імкненне, а таксама недастатковую інфармаванасць пра сутнасць неакучальнага і неадназначнага акалячых праблем, прадстаўнікі дэструктыўных сект, якія сёння актыўна спрабуюць наладзіць сваю дзейнасць у краіне.

Большасць дэструктыўных культ — рэлігійныя, некаторыя з іх могуць маскіравацца пад палітычныя, псіхатэрапеўтычныя, адукацыйныя і камерцыйныя арганізацыі. За іх дзейнасцю хаваюцца непрыкметныя на першы погляд, але зусім канкрэтныя матэрыяльныя інтарэсы канкрэтных людзей.

На Беларусі былі адзначаны спробы дзейнасці наступных дэструктыўных сект:

"Царква аб'яднання" ("Царква Муна");
"Сям'я" ("Дзеці Бога");
"Ліга духоўнага адраджэння Санатана Дхарма";
"Аум Сеньрыке";
"Царква вучняў Ісуса Хрыста";
"Багародзічны цэнтр" (Марыянскі рух царквы Белага святой Рускай);
"Царква апашыгата запавету" (Вісарыяна);
"Сатаністы";
"Ахмадыі";
"Белас брацтва";
"Саенталагічная царква";
"Грамадства адзіства духоўных культур" ("Адраджэнне" і "Грамадства ведычнай культуры "Гаўрынга").

Дэструктыўнымі яны прызнаныя таму, што выкарыстоўваюць незвычайныя метады маніпулявання ў адносінах да сваіх прыхільнікаў, дэманструюць намер кантраляваць іх думкі, пачуцці і паводзіны з мэтай поўнага іх падпарадкавання лідэру.

Механізм залучэння і ўтрымання чалавека ў такой секце з'яўляецца адным з асноўных таталярных культў. Падчас першых сустрэч вы не даведзецеся ні іх сапраўдных намераў, ні адносна да традыцыйных вераванняў. Пра запрошанага клопачыцца, сцроўваюцца на яго ўвагу так, каб ён адуу поўную зацікаўленасць культушта ў вырашэнні ўсіх тых праблем, якія яго хваляюць. У

Вопыт Паспрабуй жа знайсці гэтага сябра

Сёння, калі якаснае навучанне немагчыма без умення самастойна здабываць і ўзнаўляць веды, у школах часцей пачалі звяртаць увагу на бібліятэчна-інфармацыйную асццу вучняў. Тое, што яшчэ гадоў дзесяць таму здавалася як бы залішнім, не надта істотным, сёння асцнава на я неабходнай умова эфектыўнай адукацыі.

Незалежна ад таго, кім праводзіцца ББЗ і дзе, чашчэстай частка Дзёніка школьнай бібліятэкі фіксуе, для вучняў якіх класаў і па якой тэматыцы праводзіліся ББЗ. Адсутнасць базы не можа

трэба звяртацца да каталогаў, і г.д.

Шкала, што нярэдка сустракаецца і такі пункт гледжання: "Бібліятэка ў нас такая слабая... Якія ж тут біблі-

Часопіс "Бібліятэка прапануе" публікуе матэрыялы да правядзення бібліятэчна-бібліяграфічных заняткаў у рубрыцы "ББЗ — цікава і эфектыўна".

лічбы прычынай для невыканання праграмы. У прыватнасці, распаўсюджана практыка тэму перыяды для малодшых падлеткаў раскрыць на базе чытальнай залы дзіцячай бібліятэкі. Калі ў школьнай бібліятэцы адсутнічае сістэматычны каталог, то нехта выкарыстоўвае макет, нехта робіць акцэнт на сістэматычную картатэку артыкулаў, нехта звяртаецца ў бліжэйшую публічную бібліятэку. У выніку вучні атрымліваюць патрэбныя веды і пачынаюць разумець прызначэнне каталогаў, іх пошукавыя магчымасці, віды даведак, за якімі

ятэчныя заняткі, калі яны нікому ў школе не патрэбны! На жаль, такі настрой часта захочвае і сама адміністрацыя, калі адуальніца аплываць правядзенне заняткаў. Недапушчальна, каб ББЗ разглядалася як якасныя ўрокі і час на іх правядзенне прапапоўналася скарачаць, прычым у недапушчальнай форме: "Ну, хвілін за дваццаць раскажыце пра вашы каталогі!". Ці ўзнікну ў прафесіянала (а менавіта яны павінны садзейнічаць распаўсюджванню бібліятэчна-інфармацыйнай культуры) жаданне працаваць у такіх умовах?

Асцярожна: дэструктыўныя секты

Не памыліцца дзвярыма

Вопыт такога падыходу, а таксама пастаянных сумесных малітваў і духоўных пснаненняў, бесперапынных стасункаў з членамі секты ў чалавека паступова знікае здольнасць крытычна ўспрымаць звесткі. Далей працягваюцца і ўрэшце завяршаюцца разрыў папярэдніх сацыяльных сувязяў. Секты дамагаюцца таталярнага кантролю не толькі над свядамошчю і мысленнем чалавека, але і над ладам яго жыцця. Адзін секты практычна цалкам разрывае з папярэдняй работай, сям'ёй, захаваннем і. Ён ужо не ў стане крытычна ацэньваць акалячую рэчаіснасць, у яго паўляюцца варажосць у адносінах да тых людзей, якія не з'яўляюцца членамі секты. І нават калі родныя адпшта дэструктыўнага культу альбо іншых людзей спрабуюць "пасеціць" у яго сумненні ў рэлігійнай дактрыне, якую яму навязалі, ён адварагае іх як праўдзёныя волю д'ябла, бо з цягам часу пачынае баяцца нават падумаць пра самастойнае жыццё па-за сектай.

"Удар любоўю" ("Love — bombing")

Сацыяльны склад нетрадыцыйных рэлігійных аб'яднанняў, пільнаў, культу і сект даволі спецыфічны. Большасць іх прыхільнікаў — моладзь ва ўзросце да 25

год, гадоўным чынам навучэнцы, студэнты, інжынерна-тэхнічная, навуковая і творчая інтэлігенцыя.

Заманьванне падлеткаў у дэструктыўныя секты адбываецца з улікам ведання іх псіхалогіі і адпаведных рэакцый у паводзінах. Гэта, перш за ўсё, рэакцыі эмансцыпацыі, якія праяўляюцца ў імкненні да свабоды ад апекі і кантролю, да незалежнасці ад бацькоў. Вярбоўшчыкі, залучаючы моладзь у секту, распаўсюджаюць варажосць адносінаў да бацькоў, спрабуюць стварыць трэшчыну ў сям'і, а затым унушаюць і выхоўваюць адмоўныя адносіны да ўсіх, хто не ўваходзіць у секту.

Для падлеткаў, асабліва хлопчыкаў, характэрна таксама рэакцыя групавання з равенскамі, патрэба (амаль на ўзроўні "статкавага" інстынкту) ў кантактах менавіта з імі, а не з дарослымі. Хлопчыкі-падлеткі сільна ўяўляюць стварэння груп, іныя раз з асацыяльнымі паводзінамі, якія маюць свайго лідэра. Такім лідэрам і імкнецца стаць прапагандзіст секты. У групах маецца сваё сімвала, якая захалляе падлеткаў: мянушка, сваё "мова", рытуалы, абрады тыпу "братанія крывёю" і інш. Стасункі ў секце забудзе суправаджаюцца вялікім эмацыянальным накалам і "дзякуючы" гэтаму падлеткі часта становяцца абыякавымі да ўсяго астатняга, закідаюць вучобу і працу.

Выклікае цікавасць вопыт работы на карысць бібліятэчна-інфармацыйнай асццы вучняў Маскоўскага раёна Мінска. Там па ініцыятыве спецыяліста Маскоўскага раённага аддзела адукацыі Людмілы Вараксабыў распрацаваны шэраг мерапрыемстваў па стымуляцыі гэтага накірунку дзейнасці. У выніку быў сабраны і абагульнены лепшы вопыт работы па правядзенні ББЗ сярод бібліятэчных карыстальнікаў.

Часопіс "Бібліятэка прапануе" публікуе матэрыялы да правядзення бібліятэчна-бібліяграфічных заняткаў у рубрыцы "ББЗ — цікава і эфектыўна". У апошніх нумарах прапанавалі не толькі метадычныя падары па арганізацыі заняткаў, але і сцэнарыі асобных ББЗ з вопыту работы школьных бібліятэк Маскоўскага раёна Мінска. Прадстаўленыя ББЗ маюць нававіны кампанент, арыгінальную форму правядзення і ўжо на практыцы паказалі сваю эфектыўнасць.

ББЗ для пачатковай школы былі прадстаўлены экскурсіямі, тэатралізаванымі сваятам для тых, хто ўпершыню запісаўся ў бібліятэку, творчымі заданнямі па тэмах "Выбор кнігі ў бібліятэцы", "Структура кнігі", "Навукова-пазнавальная літаратура для малодшых школьнікаў" і інш. Цікава, што нават самыя распаўсюджаныя тэмы спецыялісты імкнуліся напоўніць арыгінальным зместам. Узорам такога падыходу могуць лічыцца паказаныя калегам у сярэдняй школе № 154 заняткі па тэме "Твой сябар — кніга". Вынікам цеснага супрацоўніцтва з класнымі кіраўнікамі загадчыцы школьнай бібліятэкі Кацярыны Бураковай стала тое,

што ББЗ ператварылася ў сапраўднае свята.

Надзвычай цікавым быў інтэраваны ўрок, праведзены бібліятэкарам і выкладчыцай рускай літаратуры ў сярэдняй школе № 215 па тэме "Крытычнае літаратура". Імкнучыся прааналізаваць камедыю рускага драматурга Аляксандра Грыбаедава, вучні дэманстравалі здольнасць якасна працаваць з крыніцамі. Яны грамадна вялі дыскусію, пераканаўча фармулівалі сваю пазіцыю. Ці не гэта — найлепшае сведчанне эфектыўнасці ББЗ?

У цесным супрацоўніцтве з адміністрацыяй навучальнай установы працуе бібліятэка гімназіі № 10 (дырэктар Алена Кабаковіч). А загадчыца бібліятэкі гімназіі № 61 Лілія Туруліна нават назвала саўтаўрам сваіх заняткаў намесніка дырэктара па навукова-метадычнай рабоце Валентыну Маеўскую. Загадчыца бібліятэкі сярэдняй школы № 39 Ірына Бірыла прадставіла ББЗ, дзе ўдала спалучыліся займальнасць і інфармацыйная насычанасць. Калегі адзначылі надзвычай плённую дзейнасць у накірунку бібліятэчна-інфармацыйнай асццы бібліятэкі сярэдняй школы № 207 і асабіста Надзеі Самусявай.

Прыемна, што дзейнасць лепшых школьных бібліятэкараў стала не толькі аб'ектам вывучэння, але і сродкам павышэння якасці бібліятэчнай працы ва ўсіх школах раёна.

Вопыт работы школьных бібліятэк Маскоўскага раёна — з'ява, якая заслугоўвае ўвагі.

Тацяна СЯРГЕЕВА, гадоўны бібліятэкар Рэспубліканскай навукова-педагагічнай бібліятэкі.

Прафілактыка

Прафілактыка ўздзеяння дэструктыўных неакультў на псіхіку чалавека павінна будавацца, перш за ўсё, на ведах пра тое, што сабою ўяўляюць гэтыя арганізацыі, якія яны маюць мэты і хто іх кіруюць. Трэба заўсёды ўдакладняць, што хаваецца за шыльдай арганізацыі, якую вам настойліва прапануюць наведваць. Напрыклад, секта Муна дзейнічала пад прыкрыццём такіх арганізацый як "Жанчыны ў барацьбе за мір", "Студэнцкая арганізацыя Сяр" і інш.

Усе, асабліва маладыя людзі, павінны мець лакальнае ўяўленне пра псіхатэрапію, якая выкарыстоўваецца ў сектах. Тых, каго вярбоўваюць, і іх родных, павінны насцярожыць наступныя моманты: строгая вегетарыянская дыета; заахаванне да абмежавання даўжыні сну; фарміраванне непрыязных адносінаў да бацькоў і родных; пільны кантроль за паводзінамі.

Бацькі павінны быць у курсе інтарэсаў і захавання сваіх дзяцей, аказваючы ім неабходную падтрымку, асабліва ў цяжкіх палатках перыяд, калі з-за нёўстойлівасці характару дзеці лёгка паддаюцца чужому ўплыву.

Падрыхтавала Святлана СУБОЦНА.

Дзевяцікласніца з Крычавы Юлія Клімянюка шые сабе адзенне модна і прыгожа. Шые яна і лялька. Яна стварае касцюмы каралеў, прыносіць, воінаў. Дома ў Юлі сапраўдны ляльчыны тэатр моды. НА ЗДЫМКУ: Юлія Клімянюка і яе лялькі.

Фота Валерыя БЫСАВА. БЕЛТА.

Школе патрэбны рэлігіязнаўцы

цю, мае толькі яе вонкавую абалонку.

Па праблемах узаемадзейнасці дзяржавы і царквы, процістаянне ўплыву дэструктыўных сект выступілі старшыня савета па справах рэлігіі і нацыянальнасцей Гомельскага аблвыканкома В.В.Кляўцоў і член савета В.С.Трошка. Яны адзначылі, што

масае негатыўна адбіваюцца на псіхіку, выклікаючы псіхічныя расстройстваў, разбураюць увогуле асобу чалавека. Паводле даных прафесара кафедры псіхіятрыі Мінскага медыцынскага ўніверсітэта А.І.Скуратвай, якая назірала амбулаторна і ва ўмовах клінічнай псіхіятрычнай бальніцы 94 чалавекі, якія падпалі пад

школьнікаў хрысціянскую культуру, любоў да гісторыі сваёй Айчыны. Тады моладзь будзе з большай павагай ставіцца да культуры свайго народа, нацыянальных традыцый. Неабходна ўзмацніць работу па стварэнні сістэмы рэлігіязнаўчай падрыхтоўкі вучняў.

Пра гэта ж — духоўна-маральнае выхаванне праз вывучэн-

асноўныя сусветныя рэлігіі і вызначыць паводзіны вучняў у дачыненні да нетрадыцыйных неарэлігійных пільняў, сектаў, якія часта выкарыстоўваюць цікавасць моладзі да праблем светабудовы і сільнасць да самапазнання.

Падводзячы вынікі семінара, начальнік аддзела выхавальнай работы абласнога ўпраўлення адукацыі Л.А.Войнава засяродзіла ўвагу на ролі школы ў арганізацыі пазаўрачонай занятасці дзяцей і падлеткаў як неабходнага аспекту духоўна-маральнага выхавання.

Па выніках работы семінара было прынята рашэнне аб правядзенні Гомельскім абласным ІІІІ курсовай падрыхтоўкі рэлігіязнаўцаў з ліку педагогічных работнікаў на базе вышэйшай адукацыі з прыцягненнем спецыялістаў у галіне рэлігіязнаўства гарадскіх ВУЗ, савета па справах рэлігіі і нацыянальнасцей аблвыканкома. Былі вызначаны канкрэтныя тэрміны: чэрвень 2001 — красавік 2002 гг.

Людміла КАБОВА, метадист аддзела кіруючых кадраў і рэлігійнага рэлігіязнаўства Гомельскага абласнога ІІІІ.

